

Dr hab. inż. Jan Jeż, prof. PP

Jan Jeż urodził się w 1942 r. w Limanowej. Studia magisterskie na kierunku budownictwo ukończył w 1968 r. na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Poznańskiej ze specjalnością drogi żelazne i podjął pracę asystencką w kierowanej przez profesora Jerzego Orzechowskiego Katedrze Mechaniki Gruntów i Fundamentowania. Po reorganizacji struktur uczelni Katedra weszła w skład Instytutu Inżynierii Lądowej. Od początku swojej pracy na Politechnice Jan Jeż rozwijał swoją wiedzę i prowadził badania naukowe z zakresu biogeotechniki, nauki pozwalającej oceniać rodzaj i strukturę gruntów w głębszych warstwach na podstawie znajdującej się roślinności – w tym pospolitej niskopiennej (zielska). W dziedzinie tej ogłosił w 1977 r. rozprawę doktorską „Zmiana wytrzymałości ilów poznańskich w czasie – po naruszeniu struktury” (promotor:

doc. Jerzy Przysański), a w 1991 r. rozprawę habilitacyjną „Ocena właściwości geotechnicznych podłoża gruntowego na podstawie szaty roślinnej” (stopień doktora habilitowanego nauk rolniczych uzyskał w 1992 r.). W 1999 r. został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Poznańskiej. W latach 1993-2002 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Inżynierii Lądowej. Był promotorem 3 rozpraw doktorskich, recenzentem 4 rozpraw doktorskich, autorem 4 podręczników i skryptów, autorem lub współautorem ponad 90 publikacji naukowo-technicznych oraz wielu ekspertyz technicznych.

Profesor Jan Jeż był niekwestionowanym prekursorem w dziedzinie fitogeotechniki. Wkrótce po jego pionierskich odkryciach problem wpływu drzewostanu na obiekty budowlane został dostrzeżony w kolejnych ośrodkach badawczych – w Anglii oraz RPA. Obecnie dziedzina, której poświęcił życie, zdobywa coraz więcej zwolenników i jest wykładana na wielu uczelniach technicznych. Profesor Jan Jeż był autorem kilku książek poruszających tę tematykę. Ostatnia, 560-stronicowa „Biogeotechnika” ukazała się w 2008 r.

W swojej pracy i podejmowanych zadaniach był człowiekiem bardzo zorganizowanym i dokładnym. Swoje obowiązki dydaktyczne i administracyjne w dyrekcji Instytutu wykonywał ze szczególną starannością. Był bardzo dobrze ocenianym rzeczoznawcą z zakresu mechaniki gruntów. Za swoją wyjątkowo aktywną działalność naukowo-dydaktyczną został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Otrzymał również kilkakrotnie nagrodę Rektora Politechniki Poznańskiej.

Profesor Jan Jeż zmarł 1 sierpnia 2010 r.